

De brief aan de Romeinen

¹ Paulus, dienaar van Christus Jesus, geroepen als apostel en bestemd voor het Evangelie van God, ² dat Deze tevoren door zijn profeten in de heilige Schriften had aangekondigd ³ over zijn Zoon: -die naar het Vlees uit Davids zaad is gesproten, ⁴ en naar den Geest van Heiligheid als Zoon van God in kracht is gesteld door zijn opstanding uit de doden: -over Jesus Christus, onzen Heer. ⁵ Door Hem hebben we genade ontvangen en het apostolaat onder alle volken, om ze te onderwerpen aan het geloof ter ere van zijn Naam; ⁶ ook gijzelf behoort daartoe, als door Jesus Christus geroepen. ⁷ Aan allen, die te Rome vertoeven, die door God worden bemind en als heiligen zijn geroepen: Genade en vrede zij u van God onzen Vader en van den Heer Jesus Christus. ⁸ Allereerst breng ik door Jesus Christus dank aan mijn God voor u allen, omdat in heel de wereld uw geloof wordt geroemd. ⁹ God toch, dien ik met mijn geest dien, door het Evangelie van zijn Zoon te verkondigen, Hij is mijn getuige, dat ik zonder ophouden aan u denk, ¹⁰ en steeds in mijn gebeden vraag, om door Gods wil eindelijk eens een gelegenheid te vinden, u te bezoeken. ¹¹ Want ik verlang u te zien, om tot uw stichting een of andere geestelijke gave u mede te delen; ¹² of liever nog: om in uw midden tezamen de troost te genieten van ons beider geloof, het uwe zowel als het

mijne. ¹³ Broeders, ik wil u niet onkundig laten, dat ik meermalen het voornemen gemaakt heb, maar tot nu toe verhinderd werd, u te bezoeken, om ook onder u wat vruchten te plukken, zoals onder andere volken. ¹⁴ Ik heb verplichting tegenover Grieken en Barbaren, geleerden en eenvoudigen; ¹⁵ vandaar het verlangen mijn-erzijds, om ook u in Rome het Evangelie te verkondigen. ¹⁶ Voor het Evangelie toch schaam ik me niet. Immers het is een goddelijke kracht ter zaligheid voor iedereen, die gelooft; eerst voor den Jood en dan voor den Griek. ¹⁷ Want in het Evangelie openbaart zich de gerechtigheid Gods, verkregen door een steeds groeiend geloof; zoals geschreven staat: “Wie rechtvaardig is door het geloof, hij zal leven”. ¹⁸ Inderdaad, Gods toorn daalt neer uit de hemel over al de goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid geweld aandoen door ongerechtigheid. ¹⁹ Immers, wat men weten kan over God, kan ook door hèn worden gekend; God toch heeft het hun duidelijk gemaakt. ²⁰ Want zijn onzichtbaar Wezen, zijn eeuwige Macht en zijn Godheid zijn van de schepping der wereld af bij enig nadenken uit het geschapene duidelijk te kennen. Te verontschuldigen zijn ze dus niet. ²¹ Want ofschoon ze God hebben gekend, hebben ze Hem niet als God geëerd of gedankt; maar hun bespiegelingen zijn uitgelopen op niets, en hun onverstandig hart werd verduisterd. ²² Ze noemden zich wijs, en werden dwaas; ²³ de glorie van den onsterflijken God hebben ze ver-ruild voor een beeld, dat lijkt op een sterflijken

mens, op vogels, op viervoetige en kruipende beesten. ²⁴ Daarom heeft God naar de lusten van hun hart hen prijsgegeven aan onreinheid, zodat ze hun eigen lichaam onteren. ²⁵ Ze hebben de waarheid van God tegen de leugen geruild, en liever het schepsel geëerd en gediend dan den Schepper, die geprezen moet worden in eeuwigheid. Amen! ²⁶ En daarom heeft God hen overgelaten aan ontterende driften. Hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang met de tegennatuurlijke verwisseld; ²⁷ en ook de mannen hebben de natuurlijke omgang met de vrouw laten varen, zijn in lust voor elkander ontvlamd, en mannen plegen ontucht met mannen. Zó hebben ze in zichzelf het verdiende loon voor hun afdwaling ontvangen. ²⁸ En daar ze de kennis van God hebben versmaad, heeft God hen overgeleverd aan hun smadelijke instinkten, zodat ze doen, wat niet past: ²⁹ vol zijn ze van allerlei ongerechtigheid, boosheid, hebzucht en slechtheid; vol van afgunst, moordlust, twist, bedrog en gemeenheid; lasteraars zijn het, ³⁰ kwaadsprekers, godvergeten, onbeschaamd, verwaand, grootsprekers en zinnend op kwaad; ongehoorzaam zijn ze aan hun ouders, ³¹ onbezonnen, onbetrouwbaar, harteloos en onmeedogend. ³² En terwijl ze weten, dat God heeft verordend, dat wie dergelijke dingen doet, de dood verdient, bedrijven zij ze niet alleen, maar schenken hun bijval aan hen, die ze doen.

2

¹ Maar dan zijt ook gij niet te verontschuldigen, gij mens, die oordelen durft, wie ge ook zijt. Want, waarin ge een ander oordeelt, veroordeelt ge uzelf; gij rechter. ge doet juist hetzelfde. ² Welnu, we weten, dat Gods oordeel onpartijdig allen treft, die dergelijke dingen doen. ³ En meent ge dan, dat ge zelf Gods oordeel ontgaan zult, gij mens, die een oordeel velst over anderen, die dergelijke daden bedrijven, maar die juist hetzelfde doet? ⁴ Of begrijpt ge de rijkdom van zijn goedheid, geduld en lankmoedigheid verkeerd, en beseft ge niet, dat Gods goedheid u aanspoort tot boete? ⁵ Maar dan stapelt ge door uw verstoktheid en door uw onboetvaardig hart toorn op voor uzelf tegen de Dag van de toorn en van de komst van het rechtvaardig oordeel Gods. ⁶ Hij zal ieder naar zijn werken vergelden: ⁷ Het eeuwig leven aan hen, die door volharding in het goede, naar glorie en eer en onsterfelijkheid streven; ⁸ maar toorn en gramschap aan hen, die door hun partijzucht ongehoorzaam zijn aan de waarheid en luisteren naar de ongerechtigheid. ⁹ Kommer en angst naar de ziel voor iederen mens, die het kwade verricht, eerst voor den Jood en dan voor den Griek; ¹⁰ glorie, eer en vrede voor ieder, die het goede verricht, eerst voor den Jood, en dan voor den Griek. ¹¹ Want bij God is geen aanzien des persoons. ¹² Immers, wie buiten de Wet heeft gezondigd, zal ook verloren gaan buiten de Wet; en wie gezondigd heeft onder de Wet, zal worden geoordeeld volgens de Wet. ¹³ Want

niet zij, die de Wet horen, zijn rechtvaardig voor God; maar zij, die de Wet volbrengen, zullen gerechtvaardigd worden. ¹⁴ Welnu, wanneer de heidenen, die de Wet niet bezitten, natuurlijk-erwijze de voorschriften der Wet onderhouden, dan zijn ze zonder de Wet zichzelf tot wet. ¹⁵ Ze tonen dan, dat de voorschriften der Wet in hun hart staan geschreven, en hun geweten legt dezelfde getuigenis af; zo ook hun gedachten, die beurtelings hen zullen aanklagen of vrijpleiten ¹⁶ op de Dag, dat God de verborgen daden der mensen door Christus Jesus zal oordelen, naar mijn Evangelie ¹⁷ Maar gij, zo ge u Jood noemt, zo ge steunt op de Wet en u op God beroemt, ¹⁸ zo ge zijn wil kent, en onderricht door de Wet, het goed van het kwaad onderscheidt, ¹⁹ zo ge de overtuiging bezit, dat ge een leidsman zijt voor de blinden, een licht voor wie in het duister zijn, ²⁰ een opvoeder van onwetenden, een leermeester voor onmondigen, daar ge in de Wet de maatstaf bezit van kennis en waarheid: ²¹ onderwijst ge uzelf dan niet, terwijl ge anderen onderricht?. Gij die preekt, dat men niet stelen mag, ge steelt? ²² Gij die overspel verbiedt, ge zijt een overspelige? Gij die van de afgoden gruwet, ge plundert hun tempels? ²³ Gij die pocht op de Wet, ge onteert God door overtreding der Wet; ²⁴ want “door uw schuld wordt de naam van God onder de heidenen gelasterd,” zoals er geschreven staat. ²⁵ Zeker, de besnijdenis strekt tot nut, zo ge de Wet onderhoudt; maar zo ge de Wet overtreedt, dan staat uw besnijdenis met onbesnedenheid gelijk. ²⁶ Wanneer dus de

onbesnedene de voorschriften der Wet onderhoudt, zal dan zijn onbesnedenheid niet voor besnijdenis gelden? ²⁷ En zal dan de onbesnedene, die in zijn natuurlijke staat is gebleven, maar toch de Wet onderhoudt, geen rechter worden over u, die trots letter en besnijdenis de Wet overtreedt? ²⁸ Immers niet hij is een Jood, die het uiterlijk is; en dit is geen besnijdenis, die uiterlijk geschiedt in het vlees; ²⁹ maar hij is een Jood, die het is in zijn binnenste; en dit is besnijdenis, die geschiedt in het hart, naar de geest en niet naar de letter; -zo iemand krijgt lof, niet van de mensen, maar van God.

3

¹ Wat heeft de Jood dan nog vóór, of wat nut heeft de besnijdenis dan? -Heel veel onder ieder opzicht! ² En wel op de allereerste plaats: hem zijn de Beloften van God toevertrouwd. ³ Maar wat zou dat nu? Wanneer er sommigen ontrouw zijn geweest, zou dan hun ontrouw de trouw van God soms te niet doen? ⁴ Onmogelijk! Integendeel, het staat vast: God is betrouwbaar, maar iedere mens is een leugenaar, zoals er geschreven staat: "Opdat Gij in uw woorden gerecht zoudt blijken, En zegepralen, als men recht over U spreekt." ⁵ Of wanneer onze ongerechtigheid Gods gerechtigheid doet uitblinken, wat zullen we dan zeggen? Zou God, menselijkerwijze gesproken, dan niet onrechtvaardig zijn, als Hij zijn toorn ontketent? ⁶ Onmogelijk! Hoe zou God anders de wereld kunnen oordelen? ⁷ Of

wanneer door mijn leugen Gods waarachtigheid nog scherper uitkomt tot zijn glorie, waarom zou ik dan nog als zondaar worden geoordeeld? ⁸ Zouden we dan niet liever het kwade gaan doen zoals sommigen ons lasterlijk aanwrijven, opdat het goede er uit volgt? Maar terecht wordt zo iets veroordeeld. ⁹ Wat dan? Zijn wij soms beter? -Volstrekt niet! Want we hebben Joden en Grieken toch vroeger beschuldigd, dat ze allen onder zonde gebukt gaan, ¹⁰ zoals er geschreven staat: “Er is geen rechtvaardige, zelfs niet één; ¹¹ Er is geen verstandige, niemand die God zoekt. ¹² Allen zijn afgedwaald, even bedorven, Er is niemand die goed doet, maar ook niet één. ¹³ Een open graf is hun keel, Ze plegen bedrog met hun tong; Achter hun lippen is adderengif, ¹⁴ Vol vloek en bitterheid is hun mond. ¹⁵ Vlug zijn hun voeten, om bloed te vergieten, ¹⁶ Vernieling en onheil zijn op hun wegen; ¹⁷ Maar de weg van de vrede kennen ze niet, ¹⁸ Geen vreze Gods staat hun voor ogen!” ¹⁹ Welnu, we weten, dat de Wet, bij al wat ze zegt, zich richt tot hen, die staan onder de Wet. Iedere mond is dus gestopt, en heel de wereld staat schuldig voor God! ²⁰ Door de voorschriften der Wet zal dus geen mens voor Hem gerechtvaardigd worden; wèl brengt de Wet de kennis der zonde. ²¹ Maar thans is, buiten de Wet om, de gerechtigheid Gods verschenen, waarvan de Wet en de profeten getuigenis hebben afgelegd. ²² Het is de gerechtigheid Gods, door het geloof in Jesus Christus, en voor allen die geloven. Neen, er bestaat geen onderscheid

meer. ²³ Want allen hebben gezondigd, en zijn beroofd van de heerlijkheid Gods; ²⁴ om niet worden ze gerechtvaardigd door zijn genade uit kracht der verlossing door Christus Jesus. ²⁵ En God heeft Hem aangewezen als zoenoffer door het geloof in zijn Bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen bij het dulden van vroegere zonden ²⁶ uit de tijd van Gods lankmoedigheid; om ook zijn rechtvaardigheid te tonen in deze tijd, en Zelf rechtvaardig te zijn, als Hij hem rechtvaardigt, die in Jesus gelooft. ²⁷ Waar blijft dan de eigenroem? Hij is uitgesloten! Krachtens welke wet? Krachtens die van de werken? Neen, maar krachtens de wet van het geloof! ²⁸ We besluiten dus, dat de mens gerechtvaardigd wordt door het geloof zonder de werken der Wet. ²⁹ Of is God alléén voor de Joden en niet voor de heidenen? Zeer zeker ook voor de heidenen! ³⁰ Want het is dezelfde God, die de besnedenen rechtvaardig zal maken door het geloof, maar ook de onbesnedenen door het geloof. ³¹ Doen we door het geloof dan afbreuk aan de Wet? Volstrekt niet! Integendeel, we handhaven de Wet naar haar juiste aard.

4

¹ Hoe heeft dan, naar onze redenering, Abraham, onze Vader naar het vlees, de gerechtigheid verkregen? ² Wanneer Abraham gerechtvaardigd is op grond van zijn werken, dan inderdaad kan hij roemen. Maar hij kan dit niet tegenover God. ³ Want wat zegt de Schrift? “Abraham heeft in God geloofd, en dit werd

hem als gerechtigheid toegerekend.” ⁴ Welnu, wanneer iemand werkt, dan wordt hem het loon niet toegerekend als gunst, maar volgens recht; ⁵ maar wanneer iemand niet werkt, doch in Hem gelooft, die den goddeloze rechtvaardig maakt, dan wordt zijn geloof hem als gerechtigheid toegerekend. ⁶ Zó ook prijst David den mens zalig, wien God gerechtigheid toerekent zonder werken: ⁷ “Gelukkig zij, wier ongerechtigheden zijn vergeven, En wier zonden zijn bedekt. ⁸ Gelukkig de mens, wien de Heer de zonde niet toerekent.” ⁹ Geldt nu deze zaligspreking de besnedenen of ook de onbesnedenen? We houden immers vol: “Aan Abraham werd het geloof als gerechtigheid toegerekend”. ¹⁰ In welke staat dan is het hem toegerekend; besneden of onbesneden? Niet toen hij besneden, maar toen hij onbesneden was; ¹¹ het teken der besnijdenis ontving hij slechts als bezegeling van de gerechtigheid door het geloof, die hij vóór de besnijdenis had ontvangen. Zó is hij de Vader geworden van allen, die geloven zonder besneden te zijn, opdat ook hùn de gerechtigheid zou worden toegerekend; ¹² maar ook de Vader van de besnedenen, die niet enkel besneden zijn, doch ook het geloof navolgen, dat onze vader Abraham vóór zijn besnijdenis bezat. ¹³ Neen, niet ter wille van de Wet, maar terwille. van de gerechtigheid des geloofs is aan Abraham en zijn kroost de Belofte gedaan, dat hij de wereld zou erven. ¹⁴ Want wanneer zij erfgenamen waren geweest uit kracht van de Wet, dan was het geloof waardeloos en de

Belofte zonder gevolg; ¹⁵ de Wet toch verwekt toorn, maar waar geen wet is, daar is ook geen overtreding. ¹⁶ Dus zijn ze het uit kracht van het geloof, opdat ze het zouden wezen uit genade, en opdat de Belofte aan heel het nageslacht verzekerd zou zijn: niet alleen aan hen, die uit de Wet, maar ook aan hen, die uit het geloof van Abraham stammen. Hij is ons aller Vader, ¹⁷ zoals geschreven staat: “Tot een vader van vele volken heb ik u gesteld,” juist omdat hij geloofde in God, die de doden ten leven verwekt en bij name noemt wat niet bestaat, als was het er reeds. ¹⁸ Hij heeft tegen alle hoop in toch geloofd, dat hij een vader van vele volken zou worden, zoals was gezegd: “Zo talrijk zal uw nakroost zijn”. ¹⁹ En zonder in het geloof te verflauwen, peinsde hij over zijn eigen uitgeleefd lichaam, hij was reeds ongeveer honderd jaar oud, -en over Sara’s dode schoot. ²⁰ Neen, hij heeft niet door ongeloof aan Gods belofte getwijfeld, maar hij werd in zijn geloof nog versterkt, gaf eer aan God, ²¹ en bleef ten volle overtuigd, dat Deze machtig is, om te verwezenlijken, wat Hij beloofd heeft. ²² Dit werd hem dan ook tot gerechtigheid toegerekend. ²³ Maar het is niet om hem alleen, dat er geschreven staat: “het werd hem toegerekend,” ²⁴ doch ook terwille van ons, wien het toegerekend zal worden, zo we geloven in Hem, die Jesus uit de doden heeft opgewekt; onzen Heer, ²⁵ die overgeleverd werd om onze ongerechtigheden, en opgewekt om onze rechtvaardiging.

5

¹ Daar we dus door het geloof gerechtvaardigd zijn, zo laat ons de vrede bewaren met God door Jesus Christus, onzen Heer. ² Door Hem hebben we door het geloof toegang verkregen tot deze genade, waarin we vast zijn komen staan; door Hem ook roemen we in de hoop op de heerlijkheid Gods. ³ En hierin niet alleen, maar zelfs in de wederwaardigheden gaan we roemen, omdat we weten, dat wederwaardigheid geduld voortbrengt, ⁴ geduld beproefde deugd, beproefde deugd weer hoop. ⁵ Welnu, de hoop wordt niet beschaamd, omdat de liefde Gods is uitgestort in onze harten door den heiligen Geest, die ons geschonken is. ⁶ Want toen we nog zwak waren, is Christus op de gestelde tijd voor goddelozen gestorven. ⁷ Welnu, niet licht zal iemand zijn leven voor een rechtvaardige geven, al blijft het mogelijk, dat iemand het van zich verkrijgt, voor een goede te sterven. ⁸ Maar God bewijst zijn liefde voor ons, doordat Christus voor ons is gestorven, toen we nog zondaars waren. ⁹ Hoeveel te meer dus zullen we thans door Hem van de toorn worden gered, nu we gerechtvaardigd zijn door zijn Bloed. ¹⁰ Want zo we met God zijn verzoend door de Dood van zijn Zoon, toen we nog vijanden waren, hoeveel te meer zullen we gered worden door zijn Léven, nu we Hem zijn verzoend. ¹¹ En dit niet alleen; maar we roemen zelfs in God door onzen Heer Jesus Christus, door wien we thans de verzoening hebben verworven. ¹² Zoals dan door één mens de zonde in de wereld is

gekomen en door de zonde de dood, zo ook is de dood over alle mensen gekomen, omdat allen hebben gezondigd. ¹³ Zeker, tot aan de Wet was er zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet aangerekend, als er geen Wet bestaat. ¹⁴ En toch heeft de dood geheerst van Adam af tot Moses toe, zelfs over hen, die persoonlijk niet hadden gezondigd naar het voorbeeld der overtreding van Adam, die de voorafbeelding is van Hem, die komen moest. ¹⁵ Maar met de genadegave is het niet gesteld als met de val. Want al zijn door de val van één al die velen gestorven, veel overvloediger is de genade van God en de genadegift van den énen mens, Jesus Christus, over al die velen uitgestort. ¹⁶ Ook is het met de gift niet gesteld als met het vonnis over het zondigen van één. Want het vonnis leidde van één enkele overtreding tot verdoemenis, maar de genade van vele overtredingen tot rechtvaardiging. ¹⁷ En al heeft door de val van één de dood geheerst door dien éne, veel heerlijker zullen zij, die de overvloed der genade en de gave der gerechtigheid ontvangen, in het leven heersen door Eén, door Jesus Christus. ¹⁸ Zoals dus door de val van één over alle mensen verdoemenis is gekomen, zo komt ook door de gerechtigheid van Eén over alle mensen de rechtvaardiging ten leven. ¹⁹ Want zoals door de ongehoorzaamheid van één mens al die velen tot zondaars zijn geworden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén al die velen gerechtvaardigd worden. ²⁰ Toen kwam de Wet tussenbeide, om de overtreding nog talrijker

te maken. Doch waar de zonde tot overvloed kwam, daar kwam de genade in rijker overvloed. ²¹ Dus, zoals de zonde heeft geheerst door de dood, zo zal ook de genade heersen door de gerechtigheid ten eeuwigen leven door Jesus Christus onzen Heer.

6

¹ Wat besluiten we hieruit? Moeten we in de zonde blijven, opdat de genade tot overvloed komt? ² Dat nooit! Hoe toch zouden we in zonde voort blijven leven, nu we allen aan haar zijn afgestorven? ³ Of weet gij niet, dat wij allen, die gedoopt zijn tot de gemeenschap met Christus Jesus, dat we gedoopt zijn tot de gemeenschap met zijn Dood? ⁴ In die gemeenschap met zijn Dood zijn we dus begraven met Hem door het Doopsel, opdat ook wij een nieuw leven zouden leiden, zoals Christus door de glorie van den Vader uit de doden is opgewekt. ⁵ Want wanneer wij met Hem zijn saamgegroeid door het beeld van zijn Dood, dan zullen we het ook wezen door dat van zijn Verrijzenis. ⁶ Dit weten we: onze oude mens is gekruisigd met Hem, opdat het zondige lichaam ten onder zou worden gebracht, en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; ⁷ want wie dood is, is vrij gemaakt van de zonde. ⁸ Welnu, zijn we met Christus gestorven, dan geloven we ook, dat we met Hem zullen leven. ⁹ We weten, dat Christus, opgewekt uit de doden, niet meer sterft, en dat de dood geen macht meer over Hem heeft; ¹⁰ want zijn sterven was een sterven voor de zonde ééns en voor al, maar

zijn leven is een leven voor God. ¹¹ Zo ook moet gij u beschouwen als dood voor de zonde, maar als levend voor God in Christus Jesus. ¹² Laat dus de zonde in uw sterfelijk lichaam niet heersen, zodat gij zijn lusten opvolgt; ¹³ en stelt uw ledematen niet in dienst van de zonde als werktuigen van ongerechtigheid. Maar stelt uzelf in de dienst van God als herleefd uit de dood; en uw ledematen in de dienst van God als werktuigen van gerechtigheid. ¹⁴ Neen, de zonde moet niet over u heersen; want gij zijt niet meer onder de Wet, maar onder de genade. ¹⁵ Hoe nu? Zouden we zonden bedrijven, omdat we niet staan onder de Wet, maar onder de genade? Dat nooit! ¹⁶ Weet gij niet, dat gij als slaven aan hem gehoorzaam moet zijn, onder wiens gehoorzaamheid gij u als slaven gesteld hebt; of wel van de zonde ten dode, of van de gehoorzaamheid ter gerechtigheid? ¹⁷ Welnu, God zij dank: gij zijt wel slaven der zonde geweest, maar van harte hebt gij u onderworpen aan die bepaalde vorm van lering, waartoe gij geroepen zijt; ¹⁸ en vrijgemaakt van de zonde, zijt gij dienaars der gerechtigheid geworden. Ik druk me heel menselijk uit, om de zwakheid van uw vlees. ¹⁹ Waarachtig, zoals gij uw ledematen, als slaven der onreinheid en tuchteloosheid, in dienst van de tuchteloosheid gesteld hebt, zo moet gij thans uw ledematen, als slaven der gerechtigheid, in dienst van de heiligheid stellen. ²⁰ Toen gij slaven waart van de zonde, stondt gij vrij tegenover de gerechtigheid. ²¹ Wat voor vrucht hebt gij toen wel geplukt? Thans schaamt

gij u er over; want het einde ervan is de dood.
²² Maar nu gij vrij van de zonde en dienaars van God zijt geworden, plukt thans als vrucht: de heiliging; het einde ervan is het eeuwige leven.
²³ Want het loon der zonde is de dood; maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jesus onzen Heer.

7

¹ Of weet gij niet broeders, -ik spreek immers tot mensen, die wetgeving verstaan, dat de wet gezag heeft over den mens, zolang deze leeft?
² De gehuwde vrouw is door de wet aan haar man gebonden, zolang hij leeft; maar is de man gestorven, dan is ze vrij van de huwelijkswet.
³ Wanneer ze dus bij het leven van haar man zich geeft aan een anderen man, dan wordt ze echtbreekster genoemd; maar is haar man gestorven, dan is ze vrij van de wet, en is ze geen echtbreekster, als ze zich met een anderen man verbindt. ⁴ Zó, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de Wet door het Lichaam van Christus, opdat gij aan een ander zoudt toebehoren: aan Hem, die uit de doden is opgewekt; en opdat we vrucht zouden dragen voor God. ⁵ Toen we in het vlees waren, werkten in onze ledematen de zondige driften, geprikkeld door de Wet, om vruchten te dragen voor de dood; ⁶ maar thans zijn we vrij van de Wet, dood voor haar, die ons aan banden legde. Dus moeten we dienen in een nieuwe geest, en niet naar een verouderde letter! ⁷ Wat besluiten we hieruit? Is de Wet zonde? Zeer zeker niet! Maar toch, ik kende

de zonde niet, tenzij door de Wet. Immers ik zou de begeerlijkheid niet hebben gekend, als de Wet niet had gezegd: “Ge zult niet begeren.” ⁸ De zonde maakte gebruik van het gebod, en wekte in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder de wet is de zonde dood. ⁹ Voorheen toch, zonder de Wet, was ik het die leefde; maar toen het gebod was gekomen, leefde de zonde, ¹⁰ ik echter stierf; en het gebod ten leven bleek voor mij een gebod tot de dood. ¹¹ De zonde maakte gebruik van het gebod; zij heeft mij verleid, en mij gedood door het gebod. ¹² De Wet zelf is dus heilig, en het gebod is heilig, rechtvaardig en goed. ¹³ Is dan wat goed is, voor mij ten dode geworden? Zeer zeker niet! Maar het is de zonde, die mij de dood heeft berokkend door iets wat goed is; opdat de zonde zou blijken, zonde te zijn, en opdat ze juist door het gebod nog veel meer zondig zou worden. ¹⁴ We weten, dat de Wet geestelijk is; maar ikzelf ben vleeselijk, verkocht aan de zonde. ¹⁵ Immers, ik begrijp er niets van, wat ik doe: want ik doe niet wat ik wil, maar ik doe juist wat ik verfoei. ¹⁶ Welnu, wanneer ik doe wat ik niet wil, dan erken ik, dat de Wet goed is; ¹⁷ maar dan doe ikzelf het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. ¹⁸ Ik weet, dat er niets goeds in mij woont; ik bedoel: in mijn vlees. Zeker, het willen is in mij wel aanwezig, maar niet het doen van het goede; ¹⁹ want niet doe ik het goede, dat ik wil, maar wèl doe ik het kwade, dat ik niet wil. ²⁰ Welnu, wanneer ik wèl doe, wat ik niet wil, dan doe ikzelf het niet meer, maar de zonde die in mij woont. ²¹ Ik ontdek in mij dus deze

wet: terwijl ik het goede wil doen, ligt me het kwade voor de hand. ²² Naar den inwendigen mens schep ik behagen in Gods Wet, ²³ maar in mijn ledematen bespeur ik een andere wet, die strijd voert met de wet van mijn rede en die mij gevangen houdt in de wet van de zonde, welke in mijn ledematen heerst. ²⁴ O, rampzalige mens, die ik ben! Wie zal mij verlossen van dit lichaam des doods? ²⁵ God zij dank; het geschiedt door Jesus Christus, onzen Heer! Maar toch blijft het staan: uit mijzelf dien ik de Wet van God met de rede, maar de wet der zonde met het vlees.

8

¹ Voor hen, die Jesus Christus toebehoren, bestaat er dus thans geen verdoemenis meer. ² Want de wet van den Geest, -een wet van leven in Christus Jesus, -heeft u bevrijd van de wet van zonde en dood. ³ Wat de Wet niet vermocht, machteloos als ze was door het vlees, dat heeft God gedaan: Door zijn eigen Zoon te zenden in de gedaante van het zondige vlees en terwille van de zonde, heeft Hij de zonde veroordeeld in het Vlees, ⁴ opdat door ons de gerechtigheid der Wet zou worden vervuld; door ons, die leven niet naar het vlees, maar naar de geest. ⁵ Immers, wie vleselijk zijn, streven naar vleselijke dingen; maar wie geestelijk zijn, naar geestelijke dingen. ⁶ Welnu, het streven van het vlees is de dood; maar het streven van de geest is leven en vrede. ⁷ Want het streven van het vlees staat vijandig tegen God; het onderwerpt zich niet aan Gods Wet, en zelfs kàn het dit niet;

⁸ wie vleselijk zijn, kunnen God niet behagen. ⁹ Welnu, gij zijt niet in het vlees, maar gij zijt in de geest, omdat de Geest van God in u woont; wie toch den Geest van Christus niet heeft, behoort Hem niet toe. ¹⁰ Maar zo Christus in u is, dan is het lichaam wel dood door de zonde, doch de geest blijft in leven door de gerechtigheid. ¹¹ En zo in u woont de Geest van Hem, die Jesus uit de doden heeft opgewekt, dan zal Hij, die Christus Jesus uit de doden heeft opgewekt, ook uw sterfelijke lichamen ten leven verwekken door zijn Geest, die in u woont. ¹² Broeders, we zijn dus niet aan het vlees verplicht, naar het vlees te leven. ¹³ En zo gij leeft naar het vlees, zult gij sterven; maar zo gij door den Geest de werken van het lichaam doodt, zult gij leven. ¹⁴ Allen toch, die door Gods Geest worden geleid, zijn kinderen Gods. ¹⁵ Want gij hebt geen geest van slavernij ontvangen, om terug te vallen in de vrees, maar de geest van kindschap, waardoor we roepen: "Abba, Vader!" ¹⁶ De Geest zelf getuigt met onze geest, dat we kinderen zijn van God. ¹⁷ Zijn we kinderen, dan zijn we erfgenamen tevens; erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus, zo we met Hem lijden, om ook met Hem verheerlijkt te worden. ¹⁸ Want ik houd het er voor, dat het lijden dezer wereld niet opwegen kan tegen de heerlijkheid, die ons geopenbaard zal worden. ¹⁹ Reikhalzend toch smacht de schepping naar de openbaring der kinderen Gods. ²⁰ Want de schepping is aan de vergankelijkheid onderworpen, niet uit eigen wil, doch door de wil van Hem, die ze

daaraan onderwierp; maar toch met de hoop, ²¹ dat ook de schepping zelf bevrijd zal worden van de slavernij der vergankelijkheid, om deelachtig te worden aan de vrijheid der glorie van de kinderen Gods. ²² We weten toch, dat heel de schepping tezamen zucht en kreunt in barensweeën tot heden toe. ²³ En zij niet alleen, maar ook wij, die de eerstelingen des Geestes bezitten, ook wij zuchten in ons binnenste naar de verlossing van ons lichaam, in smachtend verlangen naar het kindschap. ²⁴ Want we zijn verlost om te hopen. Maar zien wat we hopen, is geen hopen meer; hoopt men soms nog wat men ziet? ²⁵ Doch zo we hopen wat we niet zien, dan smachten we er naar met geduld. ²⁶ Eveneens komt ook de Geest onze zwakheid te hulp. Want we weten niet eens, wat we behoren te vragen; maar de Geest zelf smeekt voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. ²⁷ En Hij, die de harten doorgrondt, Hij weet, waar de Geest naar verzucht, en hoe Deze voor de heiligen smeekt naar Gods wil. ²⁸ We weten ook, dat God alles ten goede leidt voor hen die Hem liefhebben, die naar zijn voorbeschikking zijn geroepen. ²⁹ Want die Hij vooruit heeft gekend, heeft Hij ook voorbestemd, om gelijkvormig te worden aan het beeld van zijn Zoon, opdat Deze de Eerstgeborene onder vele broeders zou zijn. ³⁰ Welnu, die Hij heeft voorbestemd, heeft Hij ook geroepen; en die Hij heeft geroepen, heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij heeft gerechtvaardigd, heeft Hij ook verheerlijkt. ³¹ Wat zullen we hieraan nog toevoegen? Wanneer God

vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? ³² Hij, die zijn enigen Zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen heeft overgeleverd, hoe zou Hij ons tegelijk met Hem niet alles schenken? ³³ Wie zal de beschuldiger zijn van de uitverkorenen Gods? Is het God, die rechtvaardigt? ³⁴ Wie zal veroordelen? Zal het Christus Jesus zijn, die gestorven is, of liever die is opgewekt, die zetelt aan Gods rechterhand, die ook onze Voorspreker is? ³⁵ Of wie zal ons scheiden van Christus' liefde? Wederwaardigheid of benauwdheid, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of het zwaard? ³⁶ Zoals er geschreven staat: "Om Uwentwil worden we de ganse dag gedood, Worden we als slachtvee behandeld." ³⁷ Maar in dit alles zegepralen we glansrijk door Hem, die ons liefheeft. ³⁸ En ik ben er zeker van, dat dood noch leven, engelen noch heerschappijen, heden noch toekomst, geen machten, ³⁹ geen hoogte of diepte, noch enig ander schepsel ons scheiden kan van Gods liefde in Christus Jesus, onzen Heer.

9

¹ Ik spreek de waarheid in Christus en lieg niet; en ook mijn geweten getuigt met mij mee in den heiligen Geest, ² dat ik een grote droefheid en een voortdurend harteleed ondervind, ³ Waarachtig, zelf zou ik van Christus gescheiden willen zijn terwille van mijn broeders, mijn stamverwanten naar het vlees. ⁴ Israëlieten zijn ze toch; aan hen behoort het kindschap, de heerlijkheid en het Verbond, de Wet, de eredienst en de Beloften;

⁵ tot hen behoren de Vaders, en van hen stamt Christus af naar het vlees: Hij die God is, boven alles gezegend in eeuwigheid. Amen! ⁶ Maar toch, Gods woord heeft niet gefaald! Want niet allen, die afstammen van Israël, behoren tot Israël; ⁷ en niet allen zijn kinderen, omdat ze zijn uit Abrahams geslacht. Integendeel: “Het kroost van Isaäk zal uw kroost worden genoemd,” ⁸ dat wil zeggen: niet de kinderen naar het vlees zijn de kinderen van God, maar de kinderen der Belofte worden als kroost beschouwd. ⁹ De Belofte nu was als volgt: “Omstreeks deze tijd zal ik terugkomen, en zal Sara een zoon hebben.” ¹⁰ Maar dit staat niet alleen. Ook Rebekka werd bevrucht door één man, Isaäk, onzen Vader. ¹¹ Welnu, toen haar kinderen nog niet waren geboren, en goed noch kwaad hadden verricht, toen reeds, -opdat Gods vrije raadsbesluit van kracht zou blijven, ¹² dat niet afhangt van de werken, maar van Hem die roept, -toen reeds werd haar gezegd: ¹³ “De oudste zal den jongste dienen;” zoals er geschreven staat: “Jakob heb ik bemind, maar Esau heb ik gehaat.” ¹⁴ Wat zullen we daarop zeggen? Is er dan onrechtvaardigheid bij God? Dat nooit! ¹⁵ Hij zegt immers tot Mozes: “Ik zal Mij ontfermen over wien Ik Mij ontfermen wil; en Mij erbarmen over wien Ik Mij erbarmen wil”. ¹⁶ Het hangt dus niet af van hem die wil, noch van hem, die zijn krachten inspant, maar van de ontferming Gods. ¹⁷ Want de Schrift zegt tot Fárao: “Hiertoe juist heb Ik u doen optreden, opdat in u mijn macht zou blijken, en mijn Naam over heel de aarde zou worden verkondigd.”

¹⁸ Derhalve, Hij ontfermt Zich over wien Hij wil, en Hij verhardt wien Hij wil. ¹⁹ Ge zult me dan zeggen: Wat heeft Hij dan nog verwijten te doen; wie toch weerstaat aan zijn wil? ²⁰ O mens, wie zijt ge dan wel, dat ge opwerpen maakt tegen God? Zegt het beeld soms tot den boetseerder: Waarom hebt ge mij zó gemaakt? ²¹ Of is soms de pottenbakker geen baas over het leem, om uit eenzelfde massa het ene vat te maken met een eervolle, het andere met een smadelijke bestemming? ²² Maar wat dan, zo God met grote lankmoedigheid de vaten van gramschap heeft verdragen, gereed voor de ondergang, omdat Hij zijn gramschap wil tonen en zijn macht wil bewijzen; ²³ doch, om de rijkdom zijner glorie te tonen in de vaten van barmhartigheid, die Hij heeft voorbereid tot de glorie, ²⁴ òns heeft geroepen niet slechts uit de Joden, maar ook uit de heidenen? ²⁵ Zo zegt Hij ook in Osee: “Wat mijn volk niet was, zal ik mijn volk noemen; En die de geliefde niet was, den geliefde. ²⁶ En op de plaats waar hun gezegd was: Mijn volk zijt gij niet, Daar zullen ze worden genoemd: Kinderen van den levenden God.” ²⁷ En over Israël roept Isaias het uit: “Al was het getal van Israëls zonen Als het zand van de zee, 9:het overschot zal worden gered; ²⁸ Want de Heer zal zijn woord op aarde gestand doen, Volkomen en snel.” ²⁹ Zo heeft Isaias ook voorspeld: “Zo de Heer der legerscharen Ons geen kroost had nagelaten, Dan zouden we als Sódoma zijn geworden, En aan Gomorra gelijk.” ³⁰ Wat zullen we daaruit besluiten? Dit! De heidenen, die

niet naar de gerechtigheid hebben gestreefd, hebben de gerechtigheid verkregen, maar dan een gerechtigheid uit het geloof; ³¹ maar Israël heeft gestreefd naar een wèt der gerechtigheid, doch heeft die wet niet bereikt. ³² Waarom? Omdat het niet uit geloof geschiedde, maar uit kracht van de werken. Ze stieten zich aan de steen des aanstoots, ³³ zoals er geschreven staat: “Zie Ik stel in Sion een steen des aanstoots, En een rotsblok van ergernis; En wie in Hem gelooft, Zal niet worden beschaamd.”

10

¹ Broeders, de wens van mijn hart en mijn bede tot God zijn op hun redding gericht! ² En ik moet van hen getuigen, dat ze ijver hebben voor God, maar niet aan het juiste inzicht gepaard. ³ Want daar ze de gerechtigheid Gods niet hebben begrepen, en een eigen gerechtigheid tot stand wilden brengen, hebben ze zich niet onderworpen aan de gerechtigheid Gods. ⁴ Immers Christus is het eind van de Wet, om te rechtvaardigen al wie gelooft. ⁵ Zeker, Moses schrijft, dat de mens, die de gerechtigheid der Wet onderhoudt, daarin zal leven. ⁶ Maar de gerechtigheid uit het geloof spreekt aldus: “Zeg niet in uw hart: wie zal opstijgen ten hemel, om Christus namelijk af te doen komen; ⁷ of wie zal naar de afgrond dalen, om Christus te doen opstijgen uit de doden.” ⁸ Neen, wat zegt ze? “Dicht bij u is het woord, in uw mond en in uw hart;” en dit is het woord des geloofs, dat wij preken. ⁹ Welnu, wanneer ge belijdt met uw mond, dat

Jesus de Heer is, en gelooft met uw hart, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, dan zult ge worden gered; ¹⁰ want men gelooft met het hart ter rechtvaardiging, en men belijdt met de mond ter redding. ¹¹ De Schrift immers zegt: “Al wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd komen te staan.” ¹² Neen, er bestaat geen onderscheid tussen Jood en Griek; Hij toch is dezelfde Heer voor allen; rijk voor allen, die Hem aanroepen; ¹³ “Al wie immers de naam des Heren zal aanroepen, zal worden gered.” ¹⁴ Hoe zullen ze Hem dan aanroepen, in wien ze niet hebben geloofd? En hoe zullen ze in Hem geloven, van wien ze niet hebben gehoord? ¹⁵ En hoe zal men preken, als men niet gezonden is? Zoals er geschreven staat: “Hoe lieflijk zijn de voeten van hen, die de blijde boodschap brengen!” ¹⁶ Maar niet allen hebben gehoor gegeven aan de Blijde Boodschap. Want Isaias zegt: “Heer, wie heeft onze prediking geloofd?” ¹⁷ Het geloof ontstaat dus door de prediking; de prediking geschiedt krachtens opdracht van Christus. ¹⁸ Maar dan vraag ik: Hebben ze haar misschien niet gehoord? Toch wel! “Hun stem heeft zich over heel de aarde verbreid, En hun woorden tot aan de uiteinden der wereld.” ¹⁹ Maar dan vraag ik: Heeft Israël het misschien niet begrepen? Maar vooreerst zegt reeds Moses: “Ik zal u afgunstig maken op een volk, dat geen volk is, En toornig op een volk zonder begrip.” ²⁰ En Isaias durft zeggen: “Ik ben gevonden door wie Mij niet zochten, Heb Mij geopenbaard aan wie Mij niet ondervroegen.” ²¹ Maar tot Israël

zegt hij: “De ganse dag stak Ik mijn handen uit Naar een ongelovig en weerbarstig volk.” De verwerping van Israël is niet volkomen.

11

¹ Ik vraag dus: Heeft God dan zijn volk soms verstoten? Verre vandaar! Want ook ikzelf ben een Israëliet, uit het geslacht van Abraham, uit de stam van Benjamin. ² Neen, God heeft zijn volk niet verstoten, dat Hij uitverkoren had. Of weet gij niet, wat de schrift door Elias zegt, toen deze zich bij God over Israël beklaagde: ³ “Heer, uw profeten hebben ze gedood, uw altaren omver geworpen; ik alleen ben overgebleven, en ze staan me naar het leven.” ⁴ Welnu, wat antwoordt hem de godsspraak: “Zeven duizend mannen heb Ik Mij voorbehouden, die de knie niet voor Baäl hebben gebogen.” ⁵ Zo is er dan ook in deze tijd een overschot gebleven door de uitverkiezing der genade. ⁶ Maar is het door de genade, dan is het niet om de werken; anders zou de genade geen genade meer zijn. ⁷ Wat volgt daaruit? Wat Israël blijft zoeken, heeft het niet verkregen. Maar de uitverkorenen onder hen hebben het wèl verkregen; de overigen echter werden verhard. ⁸ Zó staat er geschreven: “God gaf hun een geest van loomheid; ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de huidige dag.” ⁹ En David zegt: “Hun tafel zij hun een valstrik en net, Een struikelblok en een straf. ¹⁰ Mogen hun ogen worden verduisterd, zodat ze niet zien; En krom hun de rug voor altijd.” ¹¹ Ik vraag dan: Zijn ze gestruikeld, om te blijven

liggen? Zeer zeker niet! Maar dank zij hun val, is de redding aan de heidenen ten deel gevallen, om hèn naijverig te maken. ¹² Welnu, wanneer hun val een schat werd voor de wereld, en hun getalverlies een schat voor de heidenen, -hoeveel te meer zal hun voltalligheid het dan zijn! ¹³ En nu heidenen, spreek ik tot u! Ofschoon ik apostel der heidenen ben, houd ik mijn ambt hoog, ¹⁴ juist om mijn rasgenoten tot naijver te prikkelen en sommigen van hen te behouden. ¹⁵ Want zo hun verwerping de verzoening der wereld geweest is, wat zal dan hun wederopneming anders zijn, dan een opstanding uit de doden? ¹⁶ Zijn immers de eerstelingen heilig, dan ook het deeg; en is de wortel heilig, dan ook de takken. ¹⁷ Welnu, wanneer enige van die takken zijn weggekapt, en gij, wilde olijf, in hun plaats zijt geënt en uw deel hebt gekregen van de wortel en het sap van de olijfboom, ¹⁸ gaat dan niet pochen tegen de takken. En zo ge gaat pochen; niet gij draagt de wortel, maar de wortel draagt u! ¹⁹ Misschien zult ge zeggen: de takken zijn weggekapt, opdat ik zou worden geënt. ²⁰ Heel goed; maar de takken zijn weggekapt om hun ongelooft, en gij zit vast door het geloof. -Koester geen hoge dunk van uzelf, maar vrees; ²¹ wanneer God de echte takken niet heeft ontzien, dan zal Hij ook ú niet ontzien. ²² Overweegt dus de goedheid, maar ook de strengheid van God: Gods strengheid over hen, die zijn weggevallen, doch zijn goedheid voor u, zo ge door zijn goedheid volhardt; anders

zult ook gij worden weggekapt. ²³ Maar ook die anderen zullen weer worden geënt, wanneer ze niet volharden in hun ongeloof; want God is bij machte, om ze opnieuw te enten. ²⁴ Waarachtig, wanneer gijzelf van een wilde olijf zijt gekapt waartoe ge van nature behoort, en tegen de natuur in, op de tamme olijf zijt geënt; hoever gemakkelijker zullen zij op hun eigen olijf worden geënt, waartoe ze van nature behoren! ²⁵ Welnu broeders, om u te behoeden voor zelfoverschatting, wil ik u niet onkundig laten van dit geheim: een deel van Israël is verhard, totdat de massa der heidenen is binnengegaan; ²⁶ en dan zal heel Israël worden gered; zoals er geschreven staat: “De Verlosser zal komen uit Sion, De goddeloosheid verwijderen van Jakob: ²⁷ En dit zal mijn Verbond met hen zijn, Wanneer Ik hun zonden zal hebben vergeven.” ²⁸ Zeker, met betrekking tot het Evangelie zijn ze vijanden om uwentwil; maar met betrekking tot de uitverkiezing zijn ze de welbeminden om wille der Vaders; ²⁹ want nooit heeft God berouw over genadegaven en roeping. ³⁰ Zoals gij eertijds ongehoorzaam aan God zijt geweest, maar thans door hun ongehoorzaamheid barmhartigheid hebt gevonden, ³¹ zó zijn ook zij nu nog wel ongehoorzaam om de u betoonde ontferming, opdat eenmaal ook zij op hun beurt barmhartigheid mogen verkrijgen. ³² Want God heeft allen onder ongehoorzaamheid gevangen gehouden, om aan allen zijn barmhartigheid te tonen. ³³ O afgrond van rijkdom en wijsheid en kennis van God! Hoe ondoorgrondelijk zijn toch zijn

raadsbesluiten, hoe onnaspeurlijk zijn wegen!
³⁴ “Wie toch kent ‘s Heren gedachte, Of wie is zijn raadsman geweest? ³⁵ Of wie heeft Hem het eerst iets gegeven, Zodat hij terugontvangen moet?”
³⁶ Immers, uit Hem en door Hem en voor Hem is alles! Hem zij de glorie in eeuwigheid. Amen!

12

¹ Derhalve broeders, bezweer ik u bij de barmhartigheid Gods, uw lichamen aan te bieden als een levende offerande, heilig en welgevallig aan God; als een redelijke eredienst uwerzijds. ² Vormt u niet naar deze wereld, maar hervormt u door vernieuwing van inzicht, opdat gij onderscheiden moogt, wat de wil is van God, wat goed is, welbehagelijk en volmaakt. ³ Krachtens de mij geschonken genade beveel ik aan ieder van u, zich niet hoger te stellen dan recht is, maar zich op juiste waarde te schatten volgens de maat van het geloof, die God eenieder heeft toegemeten. ⁴ Want zoals wij in één lichaam veel ledematen bezitten en niet alle ledematen dezelfde taak verrichten, ⁵ zo zijn we tezamen één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk zijn we ledematen over en weer. ⁶ Welnu, we hebben verschillende gaven overeenkomstig de genade, die ons geschonken is: is het een profetie, houde zich aan de maat des geloofs; ⁷ is het een bediening, men houde zich aan de bediening; wie leraar is, houde zich aan het onderricht; ⁸ wie vermaant, houde zich aan de vermaning; wie uitdeelt, doe het in eenvoud; wie vóórzit, doe het met ijver; wie

barmhartigheid beoefent, doe het blijmoedig. ⁹ De liefde zij ongeveinsd; verfoeit het kwaad, blijft gehecht aan het goede! ¹⁰ Hebt in broedermin elkander hartelijk lief, acht elkander hoger dan uzelf; ¹¹ weest onverdroten in ijver, vurig van geest in de dienst van den Heer. ¹² Weest blijde in de hoop, geduldig in het lijden, volhardend in het gebed; ¹³ helpt de heiligen in hun noden, legt u op de gastvrijheid toe. ¹⁴ Zegent hen, die u vervolgen; zegent ze, en vloekt ze niet. ¹⁵ Weest blij met de blijden, weent met de wenenden; ¹⁶ weest eensgezind onder elkander. Weest niet hooghartig, maar daalt tot de eenvoudigen af; wordt niet wijs in uw eigen oog. ¹⁷ Vergeldt niemand kwaad met kwaad, maar weest goedgezind jegens alle mensen; ¹⁸ leeft zoveel mogelijk in vrede met iedereen, zover het althans van u afhangt. ¹⁹ Geliefden, wreekt u niet, maar laat het over aan de Toorn; want er staat geschreven: “Aan Mij is de wraak; Ik zal vergelden, zegt de Heer.” ²⁰ Maar, “als uw vijand honger heeft, geef hem te eten, en als hij dorst heeft, geef hem te drinken; want dan stapelt ge vurige kolen op zijn hoofd.” ²¹ Laat u niet door het kwade overwinnen, maar overwin het kwade door het goede!

13

¹ Iedereen moet onderworpen zijn aan het hogere gezag; want alle gezag komt van God, en ook het thans bestaande gezag is verordend door God. ² Wie zich dus verzet tegen het gezag, verzet zich tegen de verordening van God; en de

weerspannigen zullen hun veroordeling krijgen. ³ Want de overheid is niet te duchten bij een goed, maar wel bij een slecht gedrag. Wilt ge dus niets te vrezen hebben van het gezag? Gedraag u dan behoorlijk, en ge zult zijn goedkeuring verwerven: ⁴ want het is een dienaar van God tot uw eigen welzijn. Maar ge moet vrezen, wanneer ge u onbehoorlijk gedraagt; want het voert het zwaard niet voor niets; want als dienaar van God is het met de bestraffing van den misdadiger belast. ⁵ Het is dus noodzakelijk, dat men zich onderwerpt; niet alleen om de straf, maar ook uit plichtsbesef. ⁶ Om dezelfde reden ook moet gij de belasting betalen; want de 13:is beambte van God, en is voortdurend in beslag genomen door haar taak. ⁷ Geeft dus aan allen wat hun toekomt; belasting aan wien gij belasting, tol aan wien gij tol, ontzag aan wien gij ontzag, eer aan wien gij eer zijt verschuldigd. ⁸ Blijft niemand iets schuldig dan wederkerige liefde. Want hij die zijn naaste bemint, heeft de Wet vervuld. ⁹ Immers het gebod: “Ge zult geen overspel bedrijven, ge zult niet doodslaan, ge zult niet stelen, ge zult niet begeren,” en alle andere geboden zijn samengevat in dit éne: “Ge zult den naaste liefhebben als uzelf.” ¹⁰ De liefde berokkent den naaste geen kwaad; de liefde volbrengt dus de ganse Wet. ¹¹ Bovendien, gij weet, dat het tijd is, en dat het uur is geslagen, om op te staan uit de slaap; want thans is het heil ons meer nabij, dan toen we het geloof hebben omhelsd. ¹² De nacht is ver gevorderd, de dag breekt aan. Laat ons dus afleggen de werken der

duisternis, en ons omgorden met de wapenen van het licht. ¹³ Laat ons dus onberispelijk leven, zoals we dit doen op klaarlichte dag; niet in brasserij en dronkenschap, niet in ontucht en losbandigheid, niet in twist en ijverzucht. ¹⁴ Maar omkleedt u met den Heer Jesus Christus, en vertroetelt het vlees niet tot begeerlijkheid.

14

¹ Gij moet den zwakke in het geloof tot u trekken; maar niet om over meningsverschillen te twisten. ² De een toch gelooft alles te mogen eten; de zwakke voedt zich met groenten. ³ Wie eet, moet hem niet kleineren, die niet eet; en wie niet eet, moet geen oordeel vellen over hem, die wèl eet; God immers heeft hem als den zijne aangenomen. ⁴ Wie zijt ge dan wel, die een oordeel velt over andermans dienstknecht; of hij staat of valt, is de zaak van zijn eigen meester. Maar hij zal staande blijven; want de Heer heeft de macht, hem staande te houden. ⁵ De een stelt de ene dag boven de andere; een ander stelt ze alle gelijk; laat iedereen zijn eigen volle overtuiging volgen. ⁶ Wie aan een bepaalde dag is gehecht, doet het ter ere van den Heer; en wie eet, eet ter ere van den Heer, daar hij dank brengt aan God; en wie niet eet, laat het ter ere van den Heer, en dankt daarbij God. ⁷ Niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf; ⁸ want zo we leven, dan leven we voor den Heer, zo we sterven, dan sterven we voor den Heer. Of we dus leven of sterven, den Heer behoren we toe. ⁹ Want juist daarom is

Christus gestorven en ten leven opgestaan, om de Heer te zijn van doden en levenden. ¹⁰ Maar wat oordeelt ge dan uw broeder, of wat kleineert ge uw broeder? Allen toch zullen we voor Gods rechterstoel moeten staan. ¹¹ Want er staat geschreven: “Zoowaar Ik leef, zegt de Heer: Voor Mij zal elke knie zich buigen, En alle tong zal God verheerlijken.” ¹² Ieder van ons zal dus voor zichzelf rekenschap hebben te geven aan God. ¹³ Laat ons dus niet langer elkander beoordelen; doch maakt liever het besluit, den broeder geen aanstoot of ergernis te geven. ¹⁴ Ik weet, en ben er zeker van in den Heer Jesus, dat op zichzelf niets onrein is; maar voor hem die meent, dat het onrein is, is het onrein. ¹⁵ Maar wanneer ge uw broeder grieft door uw eten, dan beoefent ge de liefde niet meer. Stort door uw eten niemand in het verderf, voor wien Christus is gestorven. ¹⁶ Wat uzelf goed toeschijnt, moet ge geen slechte naam doen krijgen. ¹⁷ Immers het koninkrijk Gods bestaat niet in spijs en drank, maar in gerechtigheid, vrede en vreugde in den heiligen Geest; ¹⁸ en wie zó Christus dient, is welgevallig aan God en geacht door de mensen. ¹⁹ We moeten dus streven naar wat de vrede en de wederkerige stichting bevordert. ²⁰ Breekt het werk van God niet af om wat spijs. Zeker, alles is rein; maar het wordt slecht voor den mens, die door zijn eten aanstoot geeft. ²¹ Het is lofwaardig, geen vlees te eten en geen wijn of iets anders te drinken, wanneer uw broeder zich daaraan ergert. ²² Houd uw overtuiging voor uzelf, en voor God. -Gelukkig hij, die

zich niets te verwijten heeft bij wat hij zich veroorlooft. ²³ Maar wie nog in twijfel verkeert terwijl hij eet, is veroordeeld, omdat hij niet handelt overeenkomstig zijn geloof; alles toch is zonde, wat niet in overeenstemming is met het geloof.

15

¹ Wij die sterk zijn, we moeten de gevoeligheden der zwakken ontzien, en niet onszelf zoeken. ² Ieder van ons moet het welzijn van den naaste zoeken, om hem te stichten. ³ Ook Christus heeft zichzelf niet gezocht; maar zoals geschreven staat: “De smaad van hen, die u smaden, is op Mij gevallen;” ⁴ alles toch wat vroeger geschreven werd, is tot onze onderrichting geschreven, opdat we de hoop zouden verkrijgen door het geduld en de vertroosting, die de Schriften ons bieden. ⁵ De God van geduld en vertroosting schenke u dan de geest van onderlinge eensgezindheid naar het voorbeeld van Christus Jesus, ⁶ opdat gij eendrachtig en uit één mond den God en Vader van onzen Heer Jesus Christus verheerlijken moogt. ⁷ Gij moet u dus tot elkander getrokken gevoelen, zoals ook Christus Zich onzer heeft aangetrokken tot verheerlijking van God. ⁸ Ik bedoel, dat Christus de Bedienaar der besnijdenis is geworden, opdat Gods getrouwheid zou blijken door de vervulling der beloften aan de Vaders; ⁹ maar dat de heidenen God om zijn barmhartigheid moeten verheerlijken, zoals er geschreven staat: “Daarom zal ik U onder de heidenen belijden,

En een lofzang aanheffen ter ere van uw Naam.”
¹⁰ En wederom zegt ze: “Verheugt u, gij heidenen, Te zamen met zijn volk!” ¹¹ En eveneens: “Looft den Heer, alle heidenen, Verheerlijkt Hem, alle naties!” ¹² En Isaias zegt weer: “Het zal de Wortel van Jesse zijn, Die opstaat om ook over de heidenen te heersen; Op Hem zullen de heidenen hopen.” ¹³ Moge dan de God van hoop door het geloof u vervullen met alle vreugde en vrede; opdat gij rijke overvloed van hoop moogt verwerven door de kracht van den heiligen Geest! ¹⁴ Eigenlijk gezegd, mijn broeders, ben ik er voor mezelf van overtuigd, dat gij toch al vervuld zijt met goede gevoelens en vol van alle kennis, en dat gij zelf in staat zijt, elkaar te vermanen. ¹⁵ Toch heb ik u hier en daar tamelijk vrijmoedig geschreven, daar ik u een en ander in herinnering had te brengen krachtens de genade door God mij geschonken: ¹⁶ om onder de heidenen een dienaar van Christus Jesus te zijn in de heilige dienst van het Evangelie Gods; opdat de heidenen een welgevallige offerande zouden worden, geheiligd door den heiligen Geest. ¹⁷ En op deze dienst van God beroem ik mij in Christus Jesus. ¹⁸ Want ik zal me niet verstouten, over iets anders te spreken, dan over wat Christus door mij heeft uitgewerkt tot bekering der heidenen, door woord en door daad, ¹⁹ door kracht van tekenen en wonderen, en door de kracht van den heiligen Geest. Zó heb ik wel van Jerusalem af tot Illúrië toe in alle richtingen het Evangelie van Christus in al zijn volheid verkondigd; ²⁰ maar evenzeer

was het mij een erezak, nergens het Evangelie te preken, waar de naam van Christus reeds werd genoemd; om niet op de grondslagen van anderen te bouwen,²¹ maar zoals er geschreven staat: “Zij zullen Hem zien, Wien Hij niet was verkondigd; Zij zullen Hem kennen, Die niet van Hem hadden gehoord.”²² Dit is dan ook de reden, waarom ik telkens verhinderd werd, u te bezoeken.²³ Maar nu ik in deze streken geen arbeidsveld meer heb, en ik toch reeds sinds vele jaren het verlangen had, u te bezoeken,²⁴ nu hoop ik dus, wanneer ik naar Spanje vertrek, u op mijn doorreis te zien, en dan door u verder voortgeholpen te worden, wanneer ik eerst een weinig althans van de omgang met u zal hebben genoten.²⁵ Thans vertrek ik naar Jerusalem, om aan de heiligen mijn diensten te bewijzen.²⁶ Want Macedónië en Achaja hebben het goede besluit genomen, een inzameling te houden ten bate van de armen onder de heiligen van Jerusalem.²⁷ Ze hebben dat goede besluit genomen, daar ze ook verplichtingen aan hen hebben; want wanneer de heidenen deel hebben gekregen aan hun geestelijke goederen, dan zijn dezen ook verplicht, hen met stoffelijke goederen te ondersteunen.²⁸ Wanneer ik dus deze zaak heb afgewikkeld en hun deze opbrengst ter hand heb gesteld, zal ik naar Spanje vertrekken, en dan bij u aankomen.²⁹ En ik weet, dat ik met de volheid van Christus zegen zal komen, wanneer ik u kom bezoeken.³⁰ Ik smeed u dan broeders, bij onzen Heer Jesus Christus en bij de liefde van den Geest, mij in de strijd te helpen door

uw gebeden, die ge voor mij opstiert tot God; ³¹ opdat ik ontkomen mag aan de ongelovigen van Judea, en mijn dienstbetoon voor Jerusalem door de heiligen op prijs wordt gesteld; ³² en opdat ik dan, zo God het wil, met blijdschap u bezoeken mag, en mij verpozen in uw midden. ³³ De God van de vrede zij met u allen. Amen!

16

¹ Ik beveel u onze zuster Febe aan, diakones van de kerk te Kénchreën, ² opdat ge haar in den Heer een ontvangst bereidt, zoals het heiligen waardig is, en haar bijstaat in alles, waarin ze uw hulp nodig mocht hebben. Want zelf heeft ze goede diensten bewezen aan velen, en ook aan mijzelf. ³ Groet Priska en Aquila, mijn medehelpers in Christus Jesus, ⁴ die voor mijn leven hun eigen hals hebben gewaagd, en aan wie niet ik alleen dank ben verschuldigd, maar ook alle gemeenten der heidenen; ⁵ groet ook de gemeente bij hen aan huis. Groet mijn dierbaren Epénetus, den eersteling van Azië voor Christus; ⁶ groet Maria, die zich veel moeite voor u heeft gegeven. ⁷ Groet Andrónikus en Júnias, mijn stamgenoten en medegevangenen, die in groot aanzien staan bij de Apostelen, en die zelfs vóór mij aan Christus hebben toebehoord. ⁸ Groet Ampliatus, mijn geliefde in den Heer. ⁹ Groet Urbanus, mijn medehelper in Christus, en mijn geliefden Stachus. ¹⁰ Groet Apelles, die in Christus getrouw is gebleken. Groet hen, die tot het huis van Aristobulus behoren. ¹¹ Groet Heródion, mijn stamgenoot, Groet hen, die tot

het huis van Narcissus behoren, en volgelingen des Heren zijn. ¹² Groet Trufena en Trufosa, die arbeiden in de dienst des Heren. Groet de geliefde Persis, die veel gearbeid heeft in 's Heren dienst. ¹³ Groet Rufus, den uitverkorene in den Heer; alsmede zijn moeder, die ook de mijne is. ¹⁴ Groet Asúnkritus, Flegon, Hermes, Pátrobas, Hermas en de broeders die bij hem zijn. ¹⁵ Groet Filólogus en Júlia, Nereus en zijn zuster, ook Olumpas met al de heiligen die bij hen zijn. ¹⁶ Groet elkander met een heilige kus. U groeten alle kerken van Christus. ¹⁷ Maar ik vermaan u, broeders, scherp te letten op hen, die tweespalt en aanstoot verwekken tegen de leer, welke gij hebt ontvangen; gij moet geen omgang met hen hebben. ¹⁸ Want zulke lieden dienen niet Christus onzen Heer, maar wel hun eigen buik; en ze misleiden argeloze harten door vrome praat en gefleem. ¹⁹ Zeker, uw volgzaamheid is algemeen bekend; ik verheug me dus over u. Ik wil echter, dat gij niet slechts wijs zijt in het goede, maar ook bestand tegen het kwaad. ²⁰ Dan zal de God van de vrede den Satan spoedig onder uw voeten verpletteren. De genade van onzen Heer Jesus zij met u! ²¹ Timóteus, mijn medehelper, en mijn stamgenoten Lúcius, Jason en Sosipatros laten u groeten. ²² Ik Tértius, die de brief op schrift heb gebracht, groet u in den Heer. ²³ Cajus, mijn gastheer en die van de ganse gemeente, laat u groeten. Erastus, de stadsrentmeester, en broeder Quartus laten u groeten. ²⁴ De genade van onzen Heer Jesus Christus zij met u allen.

Amen! ²⁵ Aan Hem, die bij machte is, u vast te doen staan in overeenstemming met mijn Evangelie en de verkondiging van Jesus Christus, -in overeenstemming ook met het heilsgeheim, dat van eeuwigheid was verzwegen, ²⁶ maar dat thans is geopenbaard, en op bevel van den eeuwigen God door de profetische schriften aan alle heidenen bekend is gemaakt, om hen tot de gehoorzaamheid aan het geloof te brengen: ²⁷ aan Hem, den enig wijzen God, zij door Jesus Christus de glorie in de eeuwen der eeuwen. Amen!

De Heilige Schrift, Petrus Canisiusvertaling, 1939

The Holy Bible with Deuterocanon in the Dutch language, Petrus Canisiusvertaling, 1939

Public Domain

Language: Nederlandse taal (Dutch)

De Heilige Schrift, Petrus Canisiusvertaling, 1939

Eerste uitgave: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

De Petrus Canisiusvertaling is een Nederlandse rooms-katholieke bijbelvertaling, waarvan de eerste complete uitgave verscheen in 1939. De volledige naam luidt: "De Heilige Schrift, vertaling uit de grondtekst met aantekeningen, in opdracht van de Apologetische Vereniging 'Petrus Canisius' ondernomen met goedkeuring van de hoogwaardige bisschoppen van Nederland". De Petrus Canisiusvertaling is de eerste Nederlandse katholieke vertaling die gebaseerd is op de grondteksten in hun oorspronkelijke taal. Andere vertalingen gingen uit van de Vulgaat. Het taalgebruik van de uitgave is naar hedendaagse normen licht archaisch te noemen, maar nog steeds vlot verstaanbaar.

Verantwoording in verband met de auteursrechten

In verband met de auteursrechten is contact opgenomen met de oorspronkelijke uitgever (1), de Katholieke Vereniging voor Oecume (2) en de Katholieke Bijbelstichting (3) en werden geen bezwaren gevonden tegen deze publicatie. Rekening houdend met de wettelijke termijnen, kan deze uitgave beschouwd worden als vrij van auteursrechten.

First publication: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

The translation "Petrus Canisius" is a dutch roman catholic bible translation, that was first published in 1939. Its full title is "The Holy Scripture, translation of the original texts with annotations, commissioned by the Apologetical Society 'Petrus Canisius' and executed with the approval of the most reverend bishops of the Netherlands". The translation "Petrus Canisius" is the first dutch catholic translation that was based on the scripture texts in their original language. Other translations were based on the Vulgate. The language of this edition is to current standards moderately archaic, but still easily understood.

Accountability in relation to copyright

Concerning the copyright contacts have been made with the original publisher (1), the Katholieke Vereniging voor Oecumene (Catholic Society for Ecumenism) (2) and the Katholieke Bijbelstichting (Catholic Bible

Foundation) (3) and no objections have been found against this publication. Taking into account the legal terms, this edition can be considered to be in the public domain.

UITGEVERIJ UNIEBOEK| HET SPECTRUM BV, HOUTEN, THE NETHERLANDS

KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE, 'S HERTOGENBOSCH, THE NETHERLANDS

KBS, HOEVEN, THE NETHERLANDS

2019-05-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

fe40b04f-50f3-55fe-8abb-67c8099620bc